

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i byggelov for købstæderne og landet.

(Lovforslaget (nr. 12) findes i tillæg A. sp. 195, fremsættelsen i tidenden sp. 207).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Andresen: Det lovforslag, der foreligger til behandling her, giver mig ikke anledning til særlig mange betragtninger. Jeg kan kun være tilfreds med, at boligministeren har fremsat det stort set i samme skikkelse som det, jeg fremsatte i efteråret 1967. Vi var i virkeligheden så langt med udvalgsarbejdet om denne lovgivning, at man var i færd med at skrive betænkning; men arbejdet blev standset, da valget blev udskrevet i december måned.

Selv om lovforslaget ikke giver den store og endelige rationalisering af landsbygge-loven, indeholder det alligevel en række betydelige forenklinger og forbedringer, som jeg tror det vil være værdifuldt snarest at få ført ud i livet. Der er en række enkeltheder, jeg ikke skal gå ind på; det væsentlige i lovforslaget drejer sig om behandling af ankesager, om ekspropriationsret for amtsrådene og om kampen mod bilkirkegårde.

For ankesagernes vedkommende drejer det sig især om en forenkling, hvor der er tale om dispensationssager. Disse vil i de fleste tilfælde nu kunne afgøres af amterne, og man vil på den måde spare boligministeriets administration og centraladministrationen i almindelighed for et omfattende arbejde, hvis nytte i dag næppe svarer til dets omfang. Det er, tror jeg, et udmærket bidrag til en begyndende decentralisering af administrationen, som måske kan være et mønster for andre områder.

Væsentligt er også, at man giver amtsrådene lovhjemmel til at foretage ekspropriationer til amtskommunale formål, f. eks. til sygehusbyggeri. Jeg mener, det er absolut rigtigt at give denne lovhjemmel, og jeg tror, ikke mindst fremtiden vil vise et stigende behov herfor.

Der blev under den udvalgsbehandling af lovforslaget, der fandt sted i efteråret, ført en række drøftelser om, hvordan man

i den forbindelse bedst kunne tilgodese kommunernes interesse. Jeg tror ikke, det er noget stort problem, men jeg går ud fra, at vi under udvalgsarbejdet igen kan tage denne drøftelse op og overveje, om der bør indføres en bestemmelse om, at der i sådanne tilfælde først skal forhandles med kommunerne.

Endelig er der så det problem, der gav anledning til den mest indgående drøftelse under udvalgsbehandlingen, nemlig spørgsmålet om bilkirkegårde. Jeg er tilfreds med, at boligministeren i lovforslaget har indføjet de ændringsforslag, som jeg fremsatte over for udvalget i december måned. Herigennem vil det nu være muligt for bygningsmyndighederne ikke blot at forhindre nye affaldspladser, men også at kræve eksisterende pladser nedlagt, vel at mærke imod en rimelig erstatning. Jeg tror, det vil vise sig at være en både stærk og nyttig bestemmelse. Men det bør i den forbindelse understreges, at dermed er spørgsmålet om bilvragene ikke løst — man klarer jo heller ikke byernes affaldsproblemer ved at forbyde lossepladser. Tilbage står spørgsmålet om den egentlige destruktion af bilvragene, og det må løses på anden vis. Jeg vil bede boligministeren om at følge den henvendelse op, jeg i sin tid rettede til handelsministeren, så man i handelsministeriet, hvor jeg går ud fra at denne opgave skal løses, kan finde en virkelig effektiv løsning på dette destruktionsspørgsmål.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger, men give tilsagn om i et hurtigt udvalgsarbejde at være med til at gennemføre lovforslaget snarest muligt.

Asger Jensen: Som det allerede er sagt af hr. Kaj Andresen, var udvalgsarbejdet så langt fremskredet, at vi var ved at have udkast til betænkning klar. Jeg tror, at det eneste, vi manglede at få afpuddet, var amternes ekspropriationsret; der var ingen, der anfægtede, at amterne skulle have denne ret, men spørgsmålet var, om de uden videre kunne ekspropriere i primærkommuner uden kommunalbestyrelsernes vidende. Det punkt synes jeg vi skal se at få os gjort klart i udvalget. Ellers er der ikke store ting tilbage; det andet var ved at være løst. Det gælder bilkirkegårde og andre oplagspladser, hvor den væsent-